

ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਗਲਤ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮ 1952 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 8A ਤੋਂ 8K ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਤੂਬਰ 1959 ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਚੋਣ ਵੀ ਅਵੈਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਦੌਲਤ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ. ਆਰ.ਟੀ.

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਦੁਲਟ, ਜੇ. ਸਾਹਮਣੇ

ਰਾਮ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1957 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 830.

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ (ਸੇਧ) ਐਕਟ (1960 ਦਾ X)-ਸੈਕਸ਼ਨ 31- ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀਮਪਸ਼ਨ (ਸੇਧ) ਐਕਟ 1960 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 31 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ

1960-02-0233-0241

ਰਾਮ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜੇ ਸਿਰਫ਼ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਮਪਸ਼ਨ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 1960 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੀ-ਇਮਪਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਵਾਂ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ 1960 ਦੇ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਹੈ ਪਰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਪਰ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੇਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਪੈਂਡਿੰਗ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ

1960-02-0233-0241

ਰਾਮ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

8 ਫਰਵਰੀ, 1960 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਅੰਤ 17 ਫਰਵਰੀ, 1960 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਜੀ.ਡੀ. ਖੇਸਲਾ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਦੁਲਟ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐਲ. ਗੋਸਵਾਮੀ, ਵਧੀਕ ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਰਨਾਲ ਮਿਤੀ 30 ਮਈ, 1957 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਘਬਰ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ, III ਕਲਾਸ, ਪਾਣੀਪਤ ਦੀ ਮਿਤੀ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਜੇ ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਸਮੇਤ 1,900 ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਰਜਿੰਦਰ ਨਾਥ ਅਗਰਵਾਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੰਦ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਢੀਂਗਰਾ ਨਾਲ ਅਬਨਾਸ਼ਾ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਖੇਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ.—ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਹਾਜਨ ਜੇ. ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਬੈਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 1960 (ਐਕਟ X ਦਾ 1960) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਸਮਝਿਆ, ਜਿਸ

1960-02-0233-0241

ਰਾਮ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਆਧਾਰਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸ਼ਨ (ਸੇਧ) ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। .

ਤੱਥ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਨੁਰੂਪਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਮਪਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਲਿਆਂਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸ਼ਨ (ਸੇਧ) ਐਕਟ 1960 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਰੂਪਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੁਣ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਨੁਰੂਪਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਟਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸ਼ਨ (ਸੇਧ) ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸ਼ਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ 31 ਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ, ਅਰਥਾਤ, 1913 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਭਾਗ (31) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"31. ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸ਼ਨ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 1959 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਜੇ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ।"

1960-02-0233-0241

ਰਾਮ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਚਿੱਤਰ "1959" ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "1960" ਲਈ ਇੱਕ ਗਲਤ ਛਾਪ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਦਰਭ 1960 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ X ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਟਰ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਟਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਹੁਣ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗੀ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਉਹ ਕੇਸ ਬਚਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਵਾਂ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ (ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ), ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਸਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ

1960-02-0233-0241

ਰਾਮ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਹਥ ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲਛਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸ਼ੁਕੁਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਸ਼ਵਰ ਲਾਈ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਬਿਹਾਰ ਮਨੀ-ਲੈਂਡਰ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਨੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਦੇਖਿਆ: -

" * * * ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਹਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜੋ ਹਾਈ

1960-02-0233-0241

ਰਾਮ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟਨਾ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੁਣ ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ 1939 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

“ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੀਸੀਨ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਅਮਲ, ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।”

ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਵਰਦਾਚਾਰੀਆਰ, ਜੇ., ਗਵਾਇਰ, ਸੀ.ਜੇ., ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਵਰਦਾਚਾਰੀਆਰ, ਜੇ. ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਨਿਯਮ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੈਟਰਸਨ ਬਨਾਮ ਅਲਾਬਾਮਾ ਸਟੇਟ (1) ਵਿੱਚ ਹਿਊਜ਼, ਸੀ ਜੇ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

“ਅਸੀਂ ਅਕਸਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਬਲਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਅਬਨਾਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਹਾਰ ਮਨੀ-ਲੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪੜ੍ਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ

1960-02-0233-0241

ਰਾਮ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸੇਧਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਿਹਾਰ ਮਨੀ-ਲੈਂਡਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਰੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਵੇਂ ਸੇਧ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ (ਸੇਧ) ਐਕਟ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਧ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਸੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ-

“ਇਹ ਮੁੜ-ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਢਾਲਣ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜੋ ਫਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ।”

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੈਸਰਸ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਸਟੋਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ.ਐਲ. ਭਗੀਰਥ ਮਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਲੰਬਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਸ਼ਾਮਲ

1960-02-0233-0241

ਰਾਮ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ ਵੀ ਹੈ, ਜੀ. ਕਨਕੇਯਾ ਬਨਾਮ ਜਨਾਰਦਨ ਪਾਠੀ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ (2), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਮੀਕਰਨ "ਅੰਤਿਮ ਫ਼ਰਮਾਨ" ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ "ਅੰਤਿਮ" ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅੰਤਿਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਅਰੂੜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,, ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਸ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਅਰੂੜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ (1) ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਨੂੰ

1960-02-0233-0241

ਰਾਮ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਇਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਹੋਰ ਕੇਸ ਕਾਜੂ ਮਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਾਲਿਗ ਰਾਮ (2) ਅਤੇ ਨਿਆਜ਼ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਰਮਜ਼ਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3) ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਖਰੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ, ਇਸ ਲਈ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਸੇਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਜ਼ੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਜਾਂ ਬਕਾਇਆ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ 'ਤੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਦੌਲਤ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

1960-02-0233-0241

ਰਾਮ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ
ਪੰਜਾਬ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਨਰੰਜਨ ਦਾਸ ਬੁਦਵਾਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1951 ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 230

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ) ਐਕਟ (1949 ਦਾ X X V) — ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਅਤੇ 7 — ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕ ਜਿਸਦਾ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਾਖਾ ਦਫ਼ਤਰ ਹੈ- ਕੀ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ-ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਹੌਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਕੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ 'ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ- ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX) - ਧਾਰਾ 181 ਅਤੇ 182 (5)- ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?—ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ — ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ — ਕੀ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਕਦਮ-ਦਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕ ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਖਾ ਦਫ਼ਤਰ ਹਨ ਇੱਕ "ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ" ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਕਾਨੂੰਨੀ

1960-02-0233-0241

ਰਾਮ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

anju sehgal